

POCZWORNY (3) ai

Pierwsze o jasne; -or- (1), [-ór-].

sg m N poczworny (1). ◇ [L poczwornym.] ◇ f N poczworną (1). ◇ pl N m an poczworn(e) (1); [-é], -(e) (1). ◇ [G poczwornych.]

Sł stp brak, Cn notuje, Linde także XVII – XVIII w.

Wchodzący w skład zaprzęgu złożonego z czterech koni; quadriiugis Mącz, Cn; quadriingus Mącz (3) : Mącz 177b; Quadriga – Cug koni poc zwormi [!]. Calep [882]b.

a. *[W funkcji rzeczownika: kwadryga, czterokonny wóz bojowy: Wziął tedy Dawid tyśiąc poczwornych iego/ y siedm tyśięcy iędnych/ y dwadzieści tyśięcy mężów piełzych WujBib 1.Par 18/4; Y Obróciłem łie y podniósłem oczy łwoie/ y wyżrzałem/ á ono cztérzy poczwórné [quatuor quadrigae] wychodziły z pośrzodká dwu gór: á góry miedziáné. W piérwłzym poczworny^m [In quadriga prima] konie rydze/ á we wtórym poczwórnym konie wróné: A w trzeciim poczwórnym konie biále/ á w czwartym poczwórnym konie łtrokáté á mocné. WujBib Zach 6/1-3 (Linde).]*

b. *Nadający się do poczwórnego zaprzęgu (1) : Szkápá była nie poczelna/ Nofáta/ nie poczworna áni też pózelna: Chuda/ gurdzielowáta KlonWor 19.*

AW, (MM)